

Modum menighetsblad

NR. 5 · 1997 66.ÅRGANG

Søken etter det
hele mennesket

MODUM PRESTEGJELD

KONTOR

Modum kirkelige fellesråd /prestekontor for Heggen og Snarum sokn Rådhuset, 3370 Vikersund Tlf 32 78 93 80
Betjent som regel man-fre 9-11.30 Fax 32 78 89 58
Heggen kirkegårdskontor Heggen, 3370 Vikersund Man-fre 7-7.30 tlf.32 78 76 89 Man-fre 7.30-15 mob.tlf. 90 50 68 72 Fax: 32 78 76 31

Kontor for prestegjeldets kateket, diakon og organist 1 Betjent som regel tirs-tors 9-11.30 Åmot kirke, 3340 Åmot Tlf. 32 78 53 80 Fax: 32 78 40 24

Prestekontor for Nykirke sokn Åmot kirke, 3340 Åmot Tlf. 32 78 53 80 Fax: 32 78 40 24

Åmot kirke v/ daglig leder Betjent tirs-tors 10-15 3340 Åmot Tlf. 32 78 40 02 Fax: 32 78 40 24

Prestekontor for Snarum sokn Snarum, 3387 Snarum Tlf. og fax: 32 78 26 06 Mob.tlf. 92 46 75 73

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen Heggen, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 70 17
Person søker 96 50 71 40
Kapellan Kjell Roger Isene Doktorveien, 3340 Åmot Tlf. 32 78 46 93
Kallskap. Steinar Sund Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 26 06 Mobil tlf. 92 46 75 73
Kateket Arild Løvik Lerkeveien, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 75 55
Soknediakon Britt Dahl Stadionveien 1, 3340 Åmot Tlf. 32 78 56 47
Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke) Ø. Lovisenbergvei, 3340 Åmot Tlf. 32 78 45 86
Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud) Kleiva, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 71 33
Organist (deltid) Ann Helen Eilertsen Kvarstveien, 3340 Åmot Tlf. 32 78 46 78
Kirketjener Olav Hetland Syrinveien, 3360 Geithus Tlf. 32 78 05 16
Kirkeverge Harald Kvåse Kirkekontoret, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 79 00 Fax: 32 78 74 76
Bestyrer Åmot kirke: Trine Lise Ruud Ø. Skalstadv. 20, 3340 Åmot Tlf. 32 78 47 27
Prest i Åmot kirke: Egil Midtbø Tlf. 32 78 55 73, 3340 Åmot

MENIGHETS RÅD

Heggen menighetsråd formann Jon A. Grøterud Rud, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00
Nykirke menighetsråd formann Guri Jensen Bingsveien, 3340 Åmot Tlf. 32 78 50 91
Snarum menighetsråd formann Ingebjørg Hovde Sæstad, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 26 48

Redaksjonelt

For en bredde, for en kreativitet!

Nå er feiringen av Heggen kirke for lengst over. Og hvilken feiring! Den tjuvstartet allerede i januar med den første av de månedlige historiske messer. Og bygde seg gradvis opp ut over våren og sommeren i intensitet og forventning, til det hele eksploderte mellom 3. og 14. september.

Kongen kom ikke, det stemmer. Men det var antakelig eneste skår i gleden. Pluss at vi innimellom også kunne ønsket oss noen flere "vanlige" folk i kirka (som f.eks. på den spenstige gammeldans-messa fredag 12.). Men programmet var jo så rikholdig at det skulle noe til å få med seg det meste.

For her gikk det fra det ene høydepunkt til det andre: fra allsang til kjempebløtkake i Vikersundbakken, fra gospel night og ungdommelige decibel til debattmøte om kirken i vår tid, fra Kleive/Reiersrud til pilegrimsseminar, fra bokutgivelse til jazzmesse, fra kirkekabaret til gammeldans-messe, fra kirkekunststilling til frelsesarmekonsert. Og til slutt selve jubileums-gudstjenesten med biskop Sigurd og det hele.

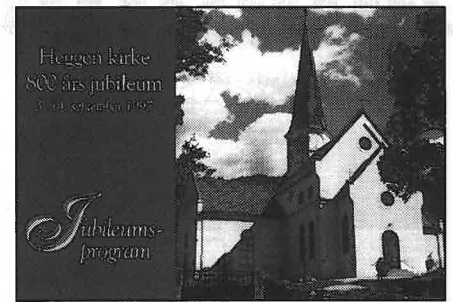
Programsjef Tor Eika har virkelig all ære av dette opplegget. Her manglet verken bredde, kreativitet eller dristighet. Programledelsen må virkelig ha greid å bevege den faste kirkestab godt ut over det normale. Spørsmålet melder seg: Hvorfor kan vi ikke få oppleve mer av denne kreativiteten til vanlig i kirke-Modum? Det skulle ikke mangle på ideer og talenter. Programmet demonstrerte virkelig hvor mye ressurser vi rår over her lokalt. Vi håper at jubileet vil inspirere til mer dristighet i kirke-hverdagen som nå følger.

Og i fall kultursjefen og de andre ansvarlige ikke har fattet det opplagte poeng: Modums kulturpris for 1997 bør gå til Tor Eika, samt evt. hans to nærmeste medarbeidere i program-troikaen, Per Anders Øien og Aage Norman Eilertsen.

Hvem eier kirken?

Kirken, Den norske, rommer mange ulike brukere. Noen ganger oppstår det diskusjoner om hvem som egentlig er kirken. Eller med andre ord: Hvem eier kirken. Er det bare de få som går fast til gudstjeneste, eller er det alle som er døpt? Nå i oktober er det valg av nye menighetsråd. Nå er det ihvertfall viktig å understreke at alle vi som er døpt og er statskirke-medlemmer, er med-eiere av kirken. Vi har alle aksje-poster i den. Og vi har alle like store aksje-poster. Derfor bør vi også alle - med like stor frimodighet - delta i menighetsrådsvalgene i oktober. Godt valg!

b

MODUM MENIGHETSBLAD

Redaktør Berger Hareide Orrelia, 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 47
Redaksjonskomite: John S. Andersen, Jenny Müller, Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø, Anne Britt Molund Schartau. Redaksjonssekretær: Tore Hummelvoll Tlf. 32 78 98 90
Illustrasjoner og vignetter: Valborg Sirnes og Sigrun Søreng
Kasserer Trine Lise Ruud Åmot kirke, 3340 Åmot Postgironr. 0803 5 47 85 40
Bankgironr. 2270.03.00.874 Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS Opplag 5400

Skapt - som i et speil i en gåte

Tore
Hummelvoll
Vikersund

Så står du der. Foran speilet. Og tenker over setningen: "Skapt i Guds bilde". Du har hørt det før, men ikke tenkt så nøye over det. Høres kjekt ut, men - så mønstrer du deg i speilet. Ser på kurvene som har forandret seg i løpet av årene. De har blitt...annerledes, kan man si. Så smiler du for deg selv og tenker at det passer kanskje bedre med: "Nå ser vi som speil i en gåte". For alvorlig talt. Hva slags selvilde må Gud ha - hvis denne kroppen som reflekteres i speilet er et uttrykk for nettopp Ham?

Jeg har vært innom årets Høstutstilling i Kunstnerens hus. På en av veggene der lyste det mot oss fire store fotografier av fire menn i 20-årene. De stod der i sine underbukser, som om de kom rett fra badet en eller annen morgentund. Den kjekkeste i Calvin, selvsagt. Men de andre var mest klein. Det slående med fotografiene var deres naturlighet. Intet bløtt lys som ga et behagelig hudtone-skjær. Det var mere i sjangeren blek hud som ga et rødlig skjær i blitz-lyset. Det ble så veldig nakent. Så altfor hverdagslig og nært. Nesten ubehagelig: Det er jo meg som henger der. Med skulderbredden litt lavere enn de andre. Hvorfor stusset jeg sånn over dette? Det er jo dette som er sannheten. Ubehagelig?

Det har selvsagt noe med bildene av alle de såkalte veldreide menn og kvinner som vi ser hver dag på TV og i aviser. Det ble klart for meg hvor sterkt disse idealbildene virker inn på meg. De gjør meg forlegen over egen kropp. Det er veldig irriterende. Jeg har ikke noe lyst til at reklamen skal vinne i denne kampen om mitt utseende. Men jeg blir påvirket likevel. Tydeligvis.

Skapt i Guds bilde? Ja, heldigvis. For det står: "La oss skape mennesker i vårt bilde." Vi er skapt til å gjenspeile et fellesskap, slik Gud er fellesskap: Faderen, Sønnen og Ånden. Da er ikke kroppens utseende viktig, men at vi bruker den til å utgjøre et fellesskap med andre kvinner og menn og med Gud. Vi skal bruke den som den er. Med alle sanser.

Som Jürgen Moltmann skriver: "Når jeg elsker Gud elsker jeg kroppens skjønnhet, rytmen av bevegelser, øynenes utstråling, omfavnelsene, følelsene, luktene, lydene av all skapelse. Når jeg elsker deg, min Gud, ønsker jeg å omfavne det hele, for jeg elsker deg med alle mine sanser i din kjærlighets skapelse. I alle ting som omgir meg venter du på meg."

Tore Hummelvoll

Ord til ettertanke

Arne Austad om "Kroppens sug og hjertets savn"

Arne Austad er gift med Anne Karine, har tre barn og har de siste fem årene jobbet som overlege på Modum Bad. Han er født og oppvokst i Sauland i Telemark. Han har jobbet som distriktslege i Tokke og Vinje og på psykiatrisk poliklinikk i Skien og Notodden.

Arne er en flittig bruker av Furumølypene som han finner rett utenfor døra.

-Hvorfor jogger du?

-Vi er ikke skapt til å sitte stille. Særlig for meg med mye stillesittende arbeid er det viktig med fysisk aktivitet. Å jogge er en kilde til livsglede og trivsel. For å få hjelp til å trene regelmessig, har jeg fast avtale med en venn to ganger i uka klokka halv sju om morgenen.

I sitt arbeid som psykiatrisk overlege møter Arne mange som har et anstrengt forhold til sin egen kropp. Særlig spiseforstyrrelser som anorexi og bulemi har økt de siste åra.

-Er det tidens sterke kroppsfiksering og reklamens idealiserte kroppsbilde som er skyld i dette?

-Spiseproblemer er nøye knyttet til kroppsbilde og begynner alltid med slanking. En liten kommentar fra en trener om at en idrettsutøver har litt for tykke lår, kan være en utløsende årsak. Under ligger en lav selvfølelse. For å kompensere indre usikkerhet, blir kroppen viktig. Så prøver man å få kontroll over den ytre verden gjennom maten man spiser. Ofte slår pendelen over fra ekstrem slanking til overspising. Man mister rett og slett kontrollen. Hovedårsaken er savn av nærhet og omsorg. Mangel på kjærlighet kompenseres med mat.

-Hvordan behandles denne lidelsen?

-I første omgang legger vi hovedvekten på å øve inn et normalt spisemønster. Dernest prøver vi å hjelpe pasientene til å skille mellom sult og sug og få kontakt med sine følelsesmessige behov. I ei gruppe kan de få dekket noe av sitt behov for fellesskap og satt ord på sitt sug etter nærhet og omsorg. De må også få hjelp til å sørge over savn som de ikke kan få oppfylt.

Det første inntrykk undertegnede fikk av Arne var den stoiske ro som preget ham, selv om det "stormet"

rundt. Med to små aktive sønner som begge kjempet om fars oppmerksomhet, ledet han en nyttårsfest med verdig ro og fremførte flere vakre stev i sin telemarksbunad.

-Hvordan klarer du å bevare roen?

-Jeg har alltid vært glad i stillhet. Som liten tilbrakte vi somrene på et småbruk i Fyresdal. For å få stillhet, har jeg ofte søkt tilbake dit. Men jeg trenger også denne stillheten midt i hverdagslivet. Jeg begynte å meditere for over 20 år siden. Da lærte jeg en metode slik at jeg kunne få kontakt med den indre stillheten uansett ytre uro. Teknikken går ut på å lytte til pusten og puste med magen.

-Har du også hatt bruk for det du har lært om meditasjon i din jobb på Modum Bad?

-Dette med å kjenne på den rolige pusten som en bølge som kommer og går og gjør kroppen avslappet, er en erfaring de fleste kan få. Denne bevisstgjøringen på pust brukes i forhold til angstlidelser. Pasientene får hjelp til å trene på å puste dypt og langsomt gjennom et angstanfall. Angst er oftest situasjonsbestemt, men ved å trene på å oppsøke

situasjonen, gå gjennom den og se at angsten går over, vil den minke i neste omgang. Det er ofte angsten for angsten som er selve lidelsen.

-Hvordan kan en travelt opptatt familiemann få tid til å meditere?

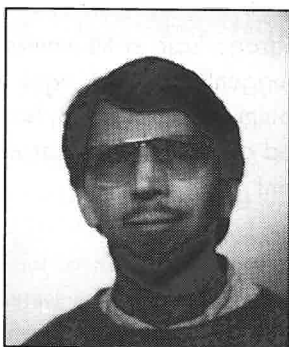
-Det er ikke alltid mulig. Men jeg har et eget rom til meditasjon der barna respekterer at jeg får være alene. Men om det ikke blir tid hver dag, har jeg likevel lært meg å stoppe opp og bli stille. Det er ofte ikke så mange minuttene som skal til.

-Ser du noen sammenheng mellom kropp og bønn?

-Å be er bare mulig hvis jeg har kontakt med mine følelser, som igjen er avhengig av at jeg har kontakt med min egen kropp. Mange beskytter seg mot vonde følelser ved å stenge av kontakt med kroppen. Ved å slippe pusten ned i magen, får du kontakt med følelser som kan ha vært avstengt. Bønn er hjertets sukk til Gud. Vi kan la de vonde følelsene bli et rop til Gud. Mange ber med hele kroppen. Vi er fattige på bevegelse i vår protestantiske kristendom.

Arne trekker til slutt en parallell mellom pust og ånd. -På nynorsk sier vi ande om å puste. Å inspirere betyr å puste inn. Gud pustet liv inn i mennesket står det i Bibelen. Hvis vi tenker oss at Guds ånd er i alt, puster vi inn Gud, og blåser ut vårt eget. Slik lever vi i en fysisk forbindelse med Gud.

Jenny

Arne Austad møter i sitt arbeid som psykiatrisk overlege mange som har et anstrengt forhold til sin egen kropp. Spiseforstyrrelser som anorexi og bulemi har vært økende de siste årene.

===== I DET DIAKONALE HJØRNE

BØNNEGRUPPE i Åmot kirke hver fredag kl. 10-11. Åpent for alle: til å delta, eller å levere bønne-ønsker/emner.

LØRDAGSTREFFENE i Åmot kirke er for alle: kl. 11,30-13,30 - til allsang og spill, kafe på kirketorget, samling i kirken. 18.10. kommer integreringsprest Morten Svendsen på besøk. Vi håper at riktig mange vil komme da. 8.11 og 13.12. er det vanlig treff. Søndag 7.12. er vi med på gudstjenesten på Vaarann.

ELDRETRUFF/HYGGETREFF Fire steder i bygda vår er det ildsjeler som samler til formiddagstreff. Velkommen til

Åmot: mandag	kl. 10,30-12,30	20.10 17.11 15.12
Vikersund: tirsdag	kl. 11-13	21.10 18.11 16.12
Geithus: onsdag	kl. 10,30-12,30	15.10 19.11
Snarum: torsdag	kl. 10,30-12,30	9.10 13.11 11.12

"UNGDOM OG RUSMISBRUK". Mandag 13.10 kl. 19 i Åmot kirke. En stor kveld som vi håper unge, foreldre, besteforeldre vil prioritere. En kveld med samarbeid mellom Foreningen mot stoff, SMUs foreldreråd og Nykirke Diakonitvalg.

NYKIRKE-kveld: 31. 10: kl. 19-20, en times samling Utenfor og i Nykirke. Tema: Slekters gang. Denne kvelden ber vi spesielt for alle som sørger. Unni Sveaas Hovde synger.

SORGGRUPPER: For deg som trenger noen å dele sorgen med, vil vi invitere til selvhjelpsgrupper. Tanken er at deltakerne i gruppen deler med hverandre. Vi vil denne i høst prioritere å starte en eller to grupper for enker. Gruppeleder blir Ragnhild Idsø.

Påmelding til soknediakonen tlf. 3278 5380 eller Ragnhild Idsø. Vi håper etterhvert å kunne starte flere grupper. Derfor ønsker vi henvendelse fra deres som sliter med sorgen, slik at vi får en oversikt over hvilken type grupper vi skal prioritere.

NYTT FRA DØVESKOLEN I TAMATAVE. Vi har fått brev hvor de forteller om speidergruppen de har startet ved skolen.

Lærerne og deres familier er aktive som ledere. - Dette arbeidet betyr mye for skolen.

Søndag 30.8. hadde vi her i Modum Glad-dag i og utenfor Olavskirken. Et fint samarbeid mellom Misjons-prosjekt-komiteen og Modum Bad resulterte i en lang, men levende gudstjeneste. - Etter kirkekafe ute, var det Glad-dag med mange aktiviteter. Ca. kr. 9500 kom inn ved offeret i kirken og aktivitetene. Takk til alle som var med!

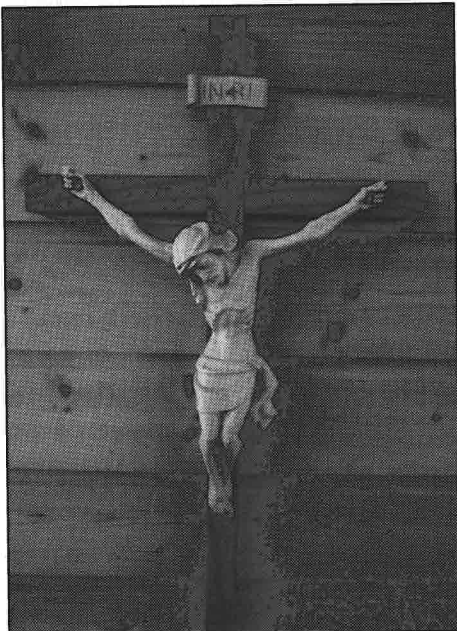
BENTE HOLM - Sysle-jente, medlem i Heggen Gospel, klokker i Snarum siste vinter har reist til Nepal for å være ett-åring i Santalmisjonen. Hun skal arbeide på et barnehjem for barn med utviklingshemming. - Husk henne i forbønn!

Britt Dahl

Troens kroppslighet

Institutt for Sjelesorg på Modum Bad har et par somrer på rad hatt ukesprogram med fokus på "Troens kroppslighet". Tor Eika og Leif Gunnar Engedal har et ønske om å la troen møte oss i kroppslighet her og nå.

Engedal: -Bakgrunnen for dette prosjektet er at våre kristne tradisjoner og arv sliter med en ensidig intellektualitet. Det har vært en stor fokus på det å høre, huske og reflektere. Forkynnere har lagt vekt på

å forstå rett - den rette lære og den rette forståelse. Vi sliter med en intellektuell overbelastning i de kristne miljøer. Vi merker nå en motreaksjon som uttrykkes i en følelsenes løsrivelse. Særlig merker man dette i karismatiske sammenhenger. I forhold til denne pendelbevegelsen ønsker vi å si at følelsenes sted er i kroppen.

Eika: -Vi ville skape et møtested mellom Bibelen og teologien. Hente frem tekster som er blitt for lite vektlagt. Skapelsestektene har vært i fokus. Gud har gitt oss en kropp. Kroppen er noe Gud velsigner. Så har vi tekstene om inkarnasjonen, det at Gud ble menneske i Kristus og tok menneskers form. Kirken og sakramentene er også kroppslige. De har form og er sansbare. Og til slutt har vi tekster om oppstandelsen. Med alle disse tekstene i Bibelen synes vi det er oppsiktsvekkende at det gjennom historien har blitt lagt så stor vekt på refleksjon.

Engedal: - Det var Tor som kom med betegnelsen "troens kroppslighet".

Eika: - Det hele begynte ifjor. Jeg hadde ansvar for en sommeruke på instituttet og hadde lyst til å prøve ut noen erfaringer jeg fikk som klinisk terapeut og jobbet med kriser. Jeg har

en helhetsterapeutisk skolering, en retning som ønsker å se mennesker som en helhet. Jeg hadde et ønske om å la noen av disse erfaringene møte de kristelige anliggende som vi nevnte tidligere. Sammen med Elisabeth Høydal utviklet jeg da "Troens kroppslighet" for å favne trossdimensjonene. La troen møte oss i kroppslighet her og nå. Det er kun i kroppen jeg er her og nå. Bibeltimene vi hadde ble ikke utformet som utlegning av tekster, men kombinasjon av praktiske øvelser. Vi sendte dem ut skogen med skriftord. Poenget var at de der skulle møte tekstene konkret og erfare sin egen virkelighet.

Engedal: - De fleste tekstene i NT har blitt til utendørs. Jesus samtalte med mennesker på gaten, mens han lå i gresset og andre steder han var med sine disipler. Med en gang man sender folk ut i naturen, vil dette perspektivet tre klarere frem. Det blir viktig å sanse.

Eika: - I vårt opplegg startet vi med første trosartikkel - skapelsen. Vi vandret til Verdens Ende i utkanten av Modum Bad. Der skulle deltakerne sanse skapelsen. Tro som ikke bare sitter i hodet, men også i beina. Troen må flyttes via hjertet ned til anklene.

Heggenfløyen

Etter oppdrag av Heggen menighetsråd er nå etterlikningen av Heggenfløyen på plass i Heggen kirke. Menighetsrådet har sett det som en viktig kulturhistorisk oppgave å ta vare på samt gi kunnskap om den kunstsatt som Heggenfløyen er. Gjennom flere hundre år har fløyen vært knyttet til Heggen kirke. Det er firma David Andersen A/S som har utført oppgaven med å lage etterlikningen med samme teknikk og

materialvalg som det er i den originale som befinner seg i Oldsaksamlingen i Oslo. I tillegg har Fløyen i Heggen kirke fått fine dusker, noe Ruth Flaglien har utført etter anbefaling fra sakkyndig hold. Herved vil Modum kirkelige fellesråd rette en takk til hovedutvalget for kultur i Buskerud fylkeskommune ved fylkeskultursjefen som har bidratt til å gjøre Heggenfløyen kjent gjennom media samt en takk for økonomisk støtte til prosjektet. Likeså vil vi takke Norsk kulturråd for det gode

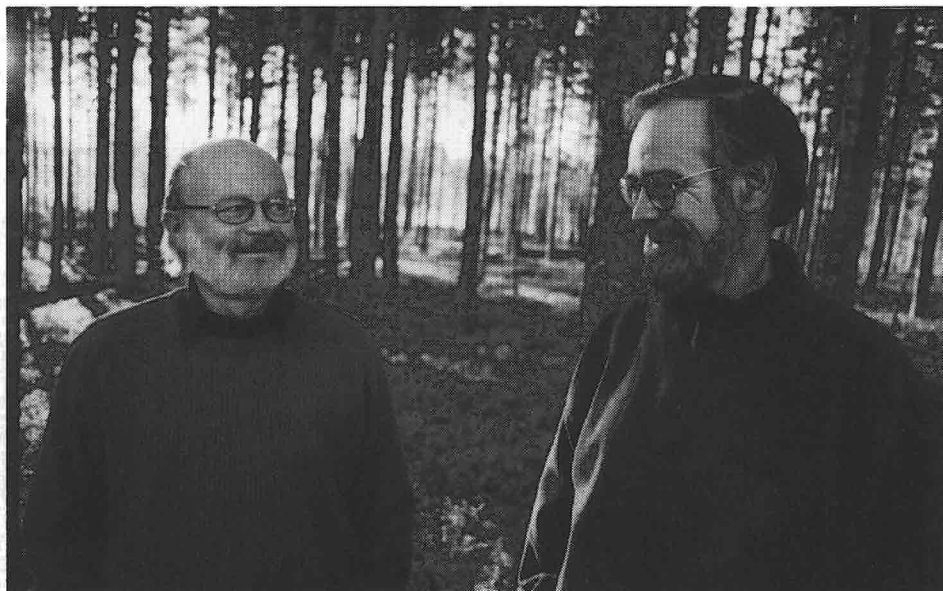
bidraget som er tilkommet Heggenfløyen. Takk også til Modum kommune og alle som har gitt penger ved den pågående innsamlingsaksjonen!

Kirkevergen

Engedal: - Det som spirer og gror har en meddelelse, og denne talen går oss ofte forbi. Det blir en oppgave for deltakerne å møte denne meddelelsen fra Gud i naturen. Jæmfør Salme 19: "Det er ikke tale, det lyder ingen ord og ingen røst som kan høres. Men budskapet går over hele jorden, vitnesbyrdet når til verdens ende".

Eika: - Ved siden av å gå rundt å samtale over tekstene, jobbet vi med tillit. Vi hadde en ektepar-uke hvor vi prøvde ut noe at dette. Vi jobbet blant annet med tillit. Da prøvde vi å sanse verden gjennom andre sanser enn synet. Det gjorde vi ved hjelp av "blind-walk". Den ene skulle gå med bind for øynene og bli ledet av den andre. Dette gjorde de over lengre tid. De ekteparene som deltok fikk mulighet til å få tak i andre dimensjoner i forholdet sitt, ved å stole på hverandre på en annen måte.

Engedal: - Under sommeruken hadde vi vidunderlig vær. Derfor kunne vi ha morgenandakt ute. Vi gjorde ulike øvelser og sang salmer. Det var en måte å hjelpe folk til en økt kroppsfølelse. Det interessante er at det var helt vanlige folk fra ulike kristne miljøer som kom på disse ukene våre. Det var ingen gruppe som søkte noen spesiell opplevelse. Mange av dem har nok gjennom sitt liv sittet mye ned og prøvet å forstå sin tro, slik tradisjonell forkynnelse har lagt opp til. For dem har det vært godt å åpne for

Tor Eika og Leif Gunnar Engedal. Under sommerukene med temaet "Troens kroppslighet" søker de å hjelpe folk til en økt kroppsfølelse ved å være ute og sanse skaperverket med hele kroppen. Det har ført til mye latter og lek, men også mye alvor og smerte.

troens landskap på flere måter. Når skoene og senere sokkene kom av og de gikk barbeint rundt og sanset skapt det noe i dem. Det ble mye latter og lek, men også dypt alvor og smerte ut av denne prosessen. Det å nærme seg kroppen er å nærme seg livet. Følelsene blir sterkere og kroppen blir tydeligere. Mot slutten av uken endte vi opp i Olavskirken. Etter en tre kvarters tur ute kom de inn i kirkerommet i stillhet. Kirketekstilene hang rundt i rommet. Hver og en fikk instruksjoner om å gå rundt å kjenne på ting. Gjøre "kroppslige" ting. Ta på og kjenne. For mange ble dette et nytt

møte med kirkerommet. Hvis man kan øke den kroppslige bevissthet kan man forløse den tause tale i kirkerommet. Den talen som ligger i arkitekturen og symbolene. Man blir mer åpen for den talen når man oppøver sansene. Dette er ikke noe moderne påhitt. Vi prøver bare å møte den virkelighet som vi møter i Bibelen. Tenk på alle tekstene i Det gamle testamente. Naturbeskrivelsene der blir annerledes når man sitter ute og ikke inne og hører på en forelesning.

thum

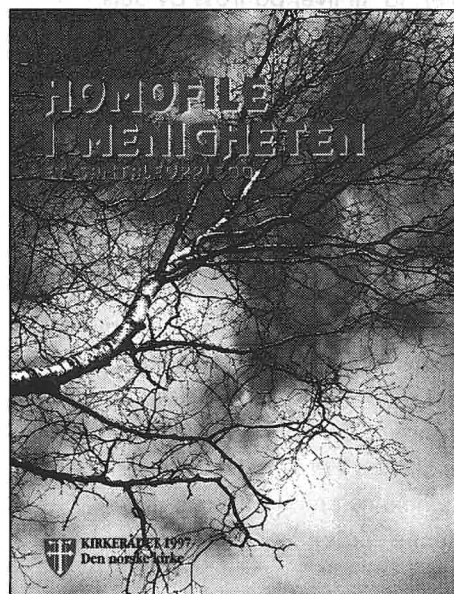
Homofile i menigheten

Kirkemøtet 1995 oppfordret Kirkerådet til å legge til rette for en samtale- og refleksjonsprosess i menighetene omkring homofili og homofile. I april i år kom det ut et hefte utarbeidet av Kirkerådet som et resultat av denne oppfordringen. Fra forordet klipper vi: "Kirkemøtet oppfordrer menighetene til å ha en åpen og inkluderende dialog med homofile, og menighetene anbefales å invitere lesbiske og homofile til å delta i samtalerne". Heftet inneholder et samtaleopplegg over tre kvelder

og en temadag/kveld. I heftet er det artikler som skal belyse ulike måter å betrakte dette spørsmålet på. Ved en kort ringerunde til menighetsrådene kunne menighetsbladet konstatere at det ikke er planer om å gjøre noe med den oppfordringen som kom fra Kirkemøtet. Initiativet må kanskje komme utenfra?

Heftet kan bestilles fra

Kirkerådets materiellekspedisjon,
Pb. 5913 Majorstua,
0308 Oslo
Tlf: 22 93 27 50

Livet mot døden - en

Vi snakker i vår tid mer og mer om det hele mennesket. Vi er redde for å tippe over i rendyrkelse av kropp eller ånd/sjel. Både i kirke, helsevesen og i skoleverket har man som mål å stimulere alle sider ved et menneske. For å holde oss til kirken - hva gjør vi for å bringe dette inn i kirkens liv, for ikke å snakke om vårt eget fromhetsliv? Kan vi snakke om et helt menneske når vi i vårt gudstjenesteliv og bønneliv tiltaler en Gud deroppe og drømmer om en himmel derborte?

Det som må til er en ny utadvendt spiritualitet og med spiritualitet menes vanligvis livet i og fellesskapet med Ånden. Ordet spiritualitet har opp i historien tatt farge av de hellige menn og kvinner som i et tilbaketrukket og ofte asketisk liv har hatt sine innvendige erfaringer med Gud. Det har ført til at folk kontrasterer spirituelle erfaringer med de sanselige erfaringer - vi trekker en linje mellom åndelige og hverdagslige opplevelser. Derfor kan vi som teologen Jürgen Moltmann i stedet for etterlyse en ny *spiritualitet* eller *vitalitet*, som han forstår som *kjærlighet til livet*. Kjærlighet til livet sier 'ja' til livet på tross av dets sykdommer, handikapper og ufrukbarhet, og åpner døren til et 'liv mot døden'.

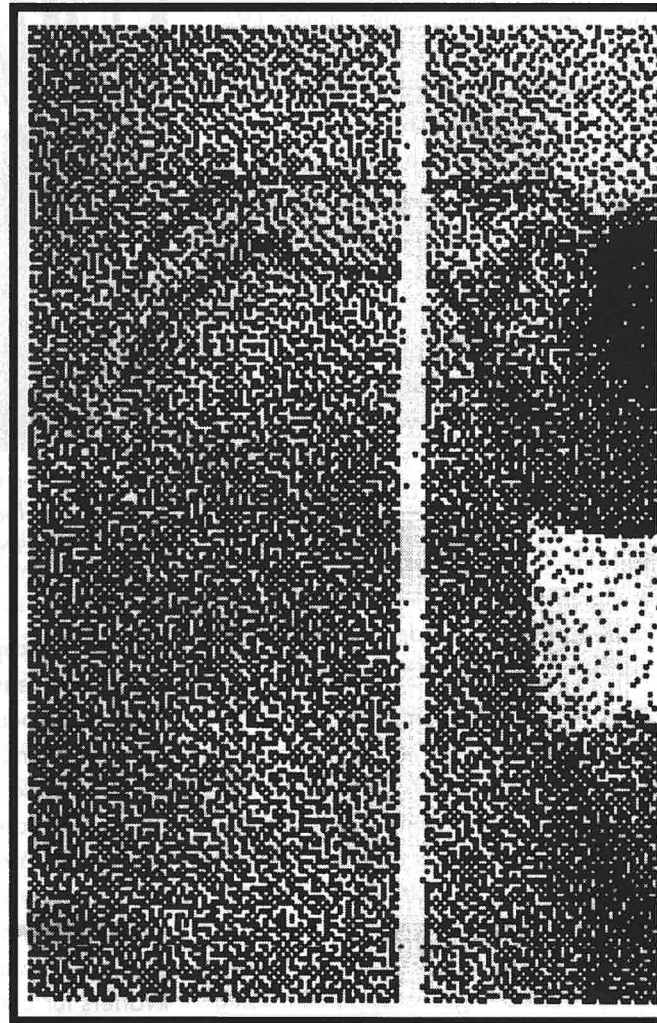
Hans inspirasjon til denne nye vitalitet finner han i kristendommens hebraiske røtter. Den gammeltestamentlige forståelse av å leve i Guds ånd, innga til et kreativt liv ut i fra de vilkår som var gitt mennesket. I kristendommens første århundrer og frem til vår tid ble det en dreining i forståelsen av å leve i ånden. "Vi har faktisk flyttet fra vitaliteten i et kreativt liv ut av Gud til spiritualiteten av et ikke-av-denne-verden liv i Gud", som Jürgen

Moltmann skriver i sin bok *The Spirit of Life*.

Konflikten mellom 'ånd' og 'kjøtt'

Selv om vi ønsker å legge vekt på det hele mennesket i kirkens forkynnelse er det allikevel fruktbart fra et teologisk synspunkt å befatte oss med det bibelske vitnesbyrd om konflikten mellom 'ånd' og 'kjøtt' ("mennesket etter sin natur"). I Det nye testamente er det spesielt Paulus som befatter seg med dette temaet. Når han skal beskrive denne konflikten begynner han med den universielle konflikten mellom den kommende tidsalder som innevarsler liv, rett og rettferdighet og den passerende tidsalder som bærer med seg synd og død. Denne universielle konflikten, brytningen mellom to tidaldere, "vår" og den som kom og kommer med Jesus, presenterer han som en kamp i mennesket mellom 'ånd' og 'kjøtt'. Dette må ikke forstås som en opphøyelse av ånden eller sjelen og en nedvurdering av kroppen. 'Kjøtt' kan bety flere ting: Det som er skapt og som vil leve, men som allikevel må dø. Det kan bety det falske livet, livet som mistet retningen og ledet til døden. Dette er kontrasten til 'livet i ånden' som er det sanne livet, et liv med kontakt med den hellige kilde og ender i oppstandelse.

Synd, som er en del av livet i 'kjøttet', er opprør mot Gud, og Gud er

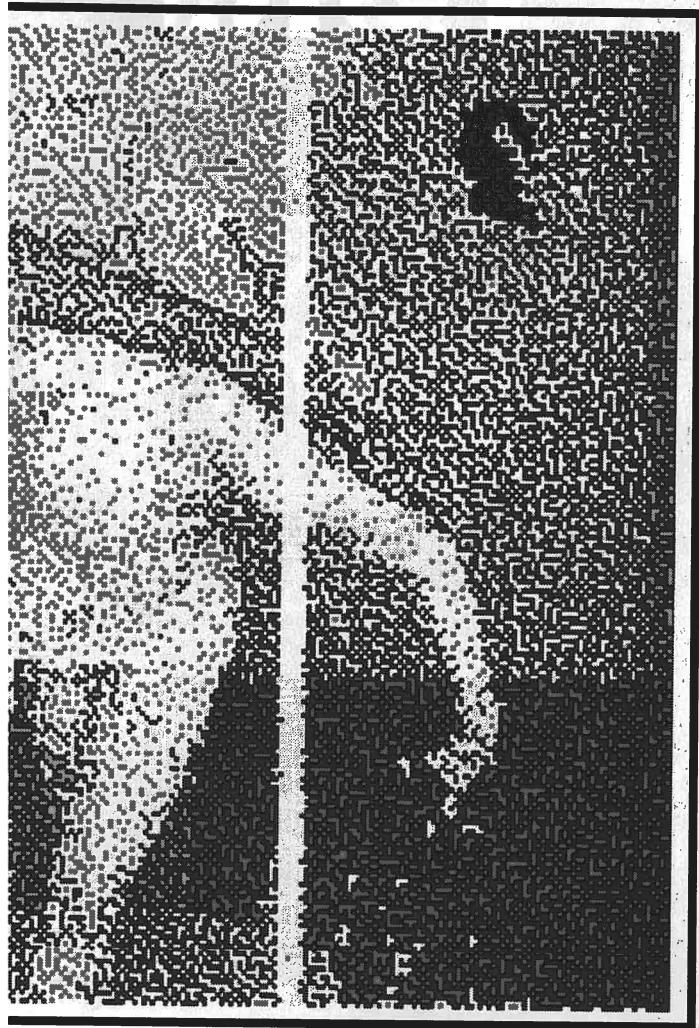

opprinnelsen til livet og som har gitt mennesket befaling *til liv*. Dette betyr at den person som ikke lykkes å finne Gud, mister kilden til sitt eget liv, arbeider mot befalingen til å leve og i stedet for å finne livet, finner døden i stedet. Men den nye skapelse av alle ting er begynt ved Kristi oppstandelse fra døden. Derfor vil mennesket leve i en sfære hvor synden trekker oss mot døden, mens Guds ånd driver oss mot livet.

Den gnostiske misforståelse

Den universielle konflikt mellom 'ånd' og 'kjøtt' fikk en ny tolkning gjennom den gnostiske frelseslære og den greske filosofi i senantikken. Den nye tolkning fikk stor betydning. Det ble en dreining fra hebraiske og jordnære til det greske og himmelvendte: Guds

utadvendt spiritualitet

fremtid ble erstattet med Guds evighet, himmelen erstattet det kommende kongedømme, Ånden som kilden til liv ble erstattet med ånden som frelser sjelen fra kroppen, sjelens udødelighet erstattet legemets oppstandelse og lengselen etter en annen verden ble et substitutt for å forandre denne verden.

Som en konsekvens av dette har polariseringen mellom kropp og sjel kontinuerlig undertrykket konflikten mellom dødskreftene og livets drivkrefter. Denne gnostiske spiritualitet som mer eller mindre er fiendtlig til kroppen, en ikke-sanselig, ikke-av-denne-verden og ikke-politisk spiritualitet, erstatter den opprinnelige jødiske og kristne vitalitet, et liv som er gjenfødt ut av den kreative Gud.

samfunn av menn og kvinner, foreldre og barn. Og er det slik, da er plassen for erfaringen av Gud ikke i den mystiske erfaring av selvet; det er den sosiale erfaringen av selvet og den personlige erfaring av samfunn og tilhørighet. Den individuelle sjel, avkuttet fra kroppen og isolert fra samfunnet, må først og fremst igjen bli 'in-korporert' og sosialisert, før den kan kjenne Gud som Gud selv kjenner sjelen.

I vårt moderne samfunn er det mange tendenser som vi med rette kan kalle dødskrefter. Vi opplever en konstant disiplinering og undertrykkelse av kroppen som vårt industrielle samfunn krever av oss. I tillegg opplever vi en konstant subjektivering og utnyttelse av jorden som gjør mennesket nummen og jorden ufruktbar. I denne

Fremdeles blir 'kjøttets' lyster identifisert med kroppslige behov, selvom det opplagt at dødskreftene i denne verden er å finne i de gudløse og selvguddommeliggjørende sjeler blant moderne menn og kvinner og deres grådighet etter makt - mer enn i deres kropp.

Ny vitalitet: Livet mot døden

Mennesket som skapt i Guds bilde er mennesket i dets helhet, i det seksuelt spesifikke samfunn med hverandre. Gud er derfor ikke å finne i det innerste av 'hjerterets kammer'. Gud er å finne i det sanne menneskelige

verden, med dens moderne dødelige sykkelighet, vil den sanne spiritualitet bli en gjenoppbyggelse av kjærligheten til livet - vitalitet. Det fulle og uforbeholdne 'ja' til livet, og den fulle og uforbeholdne kjærlighet for det som lever er den første erfaring av Guds ånd, 'livets kilde'. Denne spiritualiteten bryter gjennom vår innvendige nummenhet, vår rustning av likegyldighet og vår ufølsomhet overfor smerte. Livets kilde må åpnes i oss og blant oss, så vi igjen kan gråte, le og elske. Et liv 'i Ånden' er derfor ikke et liv imot kroppen, men et liv imot døden.

Hva gjør jeg når jeg elsker Gud?

På dette spørsmålet svarer kirkefaderen Augustin blant annet: "Når jeg elsker Gud elsker jeg et lys og en lyd og en parfyme og mat og omfavelse - et lys og en lyd og en parfyme og mat og en omfavelse i mitt indre jeg. Der flyter min sjel i en utstråling som intet rom kan inneholde". Jürgen Moltmann velger å svare slik: "Når jeg elsker Gud elsker jeg kroppens skjønnhet, rytmen av bevegelser, øynenes utstråling, omfavnelserne, følelsene, luktene, lydene av all skapelse. Når jeg elsker deg, min Gud, ønsker jeg å omfavne det hele, for jeg elsker deg med alle mine sanser i din kjærlighets skapelse. I alle ting som omgir meg venter du på meg." Skal kirken ta hele mennesket på alvor, må den friske opp den livsbejende Gudserfaring. For som Jürgen Moltmann skriver: "Erfaringen av Gud gir dybde til livets erfaringer. Den reduserer dem ikke, for den vekker opp det uforbeholdne Ja til livet."

thum

Kilde: Jürgen Moltmann: *The Spirit of Life: A universal affirmation*, SCM Press 1992

“Tøia”

turner fremdeles

Betzy Tøien sitter i raden foran meg i Heggen kirke. Vi skal begge høre på Kirkekabareten. Jeg hilser og forteller samtidig at Menighetsbladets neste nummer skal ha tema kropp, og i den forbindelse hadde vi ønsket oss et intervju med henne.

- Skal vi snakke om kropp, får du jammen ta med hele meg for vi henger så nøye sammen. Sier Betzy, med glimt i øyet og er kjapp i replikken. Dermed er saken avgjort, men Betzy forteller meg senere at hun følte seg litt bondefanget, men har hun sagt ja så får det stå til. (Det er noe som går igjen dette at sterke kvinner som har stått på for det de mener er viktig, ikke vil ha oppmerksomhet rundt seg).

Betzy tar imot meg hjemme, der hun og mannen Arne og etterhvert fire barn har bodd siden 1958. Nå bor hun her alene, mannen døde for et år siden, barna er gift og har egne familier. Huset er stort med en velstelt hage og flott utsikt over Geithus og bygda. - Her hører jeg hjemme og hagen er min gode hobby, sier Betzy.

- Du har alltid virket så sterk og selvstendig, sier jeg, litt spørrende.

- Ja utenpå kan jeg nok virke sterk fortsatt, men det er ikke alltid en fordel. Akkurat nå kjenner jeg at alt går ganske tungt. Jeg var nok mer avhengig av mannen min enn jeg var klar over. Tomheten ble stor da Arne døde. Jeg er heldig som har familien rundt meg og at vi har god kontakt, men jeg vil jo helst klare meg selv. Idet vi setter oss ned for å prate hører vi et "hei" - og svigerdatter Wenche, kommer inn. - Jeg skal på Furumo og gå tur og regnet med at du ble med, men jeg ser jo nå at du har besøk, sier Wenche som blir til en kopp kaffe og en god prat før hun tar Furumo-turen sin.

Betzy og Arne traff hverandre på gymnastikkskolen. Hun på lærerinnelinjen og Arne på militærinjen. Gymnastikkskolen var forløper til dagens Idrettshøyskole. De tok begge eksamen ved øverste avdeling og fikk dermed høyeste gymnastikkutdannelsen den gang. Betzy er født i Bergen og var en pioner på mange måter i ungdomstiden. Kvinner skulle helst ikke drive med idrett og i hvert fall ikke vise at de kunne bli svette. - Det

jeg setter høyest fra ungdomstiden min er det samværet med håndball-laget (som var Bergens første kvinnelige håndball-lag). Noen av oss drev friidrett på si'. Vi satte mange kretsrekorder, for konkurransen var liten. For å belyse hvordan forholdene var, har jeg fått låne et par avisutklipp fra den

tiden:

"Finnes det noe så uestetisk som kvinner som løper? Med brede rumpe velter de fram, forpustet og rynket i ansiktet, med håret i tjafer og svette som renner. La oss ha oss frabedt kvinner som forsøker å konkurrere med menn på deres områder." (Dagbladet i 1947, da kvinner for første gang prøvde seg på 800 meter løp.)

"Gårsdagens kvinnelangrenn er mitt styggeste idrettsminne til dags dato. De kvinnelig tilskuerne måtte føle seg fornedt på sitt kjønns vegne, så uskjønt var dette innslaget i årets verdensmesterskap at man gikk kvalm og nedslått hjem fra skistadion. Det var rent vondt å se hvordan jentene kom inn gjennomsvette og segneferdige, bustet på håret og grimet i ansiktet." (Leif Isdal i Dagbladet 1958.)

- Det var ikke idretten i seg selv, men det sosiale liv, samholdet oss jenter imellom, gruppetilhørigheten, som jeg husker med stor glede. Og fortsatt møtes vi i Bergen av og til. Solo-idretten hadde nok ikke passet for meg, heller ikke der hvor idrettsledere ser det som prestisje å få fram toppene, og glemmer betydningen av å støtte hverandre, bety noe for hverandre. Å trene på mosjonsnivå er både sunt og virker avstressende på både sjel og sinn. Også innen psykiatrien er jo dette enormt viktig. Dans i treningsøyemed er noe jeg har brukt en del. En gang kom en jente gråtende til meg og sa at hun fikk ikke lov å danse. Da var det å forklare at dette var for trimmen sin del, og jenta ble med videre. Heldigvis virker det som om kirken har fått et annet syn på dans nå.

I 1958 kom Betzy og Arne Tøien til Modum. Begge begynte på Vikersund Realskole (N M U) som gymnastikklærere. Etter ti år flyttet Arne til Stalsberg barneskole. "Tøien og Tøia" - De ble fort et begrep. Gymsalen ble rustet opp og innkjøpene ble store for å fylle minstekravene til hva en gymsal skulle

inneholde - og mange er vi som har trimmet og hatt lagspill

forts. neste side

og fått litt fart på oss etter kommandoen til "Tøia". Du snakker om å ha navn som passer til yrket! - Jeg husker mer, du gikk alltid i treningstøy, Betzy. - Ja, da jeg kom til Vikersund, ble det ikke sett på som passende å gå i treningstøy på lærerværelset, jeg måtte skifte etter hver gym`time. Jeg skiftet til pene bukser (i stedet for skjørt) og etter hvert ble det en glidende overgang til at jeg gikk i treningstøyet hele tiden. Treningstøyet ble Betzys uniform og ingen på lærerværelset reagerte lenger på hennes antrekk. Dog - en gang, da Betzy hadde kjole på, skal daværende rektor Thorkildsen ha kommet med følgende utbrudd: "Nei, så hyggelig å se deg med klær på!"

- Du var jo også gravid noen ganger i den første tiden du var i skolen.

- Det ble faktisk tre barn på tre år og så er det et hopp på fem år før fjerde barnet kom, så jeg var vel med på å gi graviditeten et ansikt. Betzy så på det å være gravid som en naturlig ting, så magen ble ikke skjult under store kitteler.

- Du var i jobb hele tiden utenom nødvendige permisjoner.

- Heldigvis hadde vi barnepike (som det het den gang) hjemme, hun var hos oss i ni år, og vi har fortsatt god kontakt.

- Du har vært en pioner i mange sammenhenger. Garderobe måtte du dele med jentene, kun med en skillevegg.

- Ja, det var mange ganger at jeg måtte titte fram bak skilleveggen og minne de på at jeg klarte ikke å lukke ørene. Dette var kanskje en av grunnene til at du tidlig tok ansvar for seksualundervisningen også? Det var viktig å gjøre jentene bevisste og jeg har hatt mange gode samtaler med tidligere elever som har takket meg for denne undervisningen. Forøvrig har Betzy sittet i skolestyret i mange år, og "hjerterbarnet" det var å øke timeantallet i skolene i Modum. Og Betzy ble også "kuppet" inn i kommunestyret under det berømmelige Kvinnekuppet. - Jeg anså en plass på ca. 35. plass som sikker for ikke å komme inn, men plutselig var jeg med, jeg visste ingenting på forhånd. Jeg var med i kommunestyret i åtte år.

Siden ble det grunnfag i historie, med kjøring til Drammen på kveldstid. Med full jobb og fire barn hjemme gikk Betzy (den gang 44 år) uredde på oppgaven, for å sikre seg en bredere plattform i skolen. - Det var slitsomt, men det gikk fordi Arne

stilte opp hjemme og støttet meg. Forøvrig var det Betzy som ble sendt på kurs til Statens Filmsentral for å lære å behandle filmutstyret ved Realskolen, og hun var også en av de første som satte seg inn i dataundervisningen på skolen. - Du vet, mange elever ble litt paffe når de så at det var ei gammel dame (Betzys eget utsagn) som skulle lære dem data. Biblioteket på NMU har også vært hennes jobb å rydde opp i. - Ja, oppgavene har vært mange og varierte, og mange forskjellige verv har det blitt. Nå mangler mye av energien og tiltakslysten. Arne var syk i tre år, og ble rammet av slag flere ganger. Mye ekstra arbeid falt på Betzy. I tillegg har Betzy Menières syndrom, med anfall av svimmelhet, og skal ikke ha stress. Arne mistet blant annet begrep om tid og Betzy måtte ta seg av alt det praktiske. Arne klarte å gå og prate, men praktiske ting gikk helt i stå. Det at vi klarte å le av episoder som egentlig var ganske tragiske, gjorde at vi hadde en fin tid mens Arne var syk også. Å bli igjen alene er tungt og initiativ mangler. Betzy har allikevel gått på knivmaker kurs i vår, og jeg kan beundre fire flotte kniver. Både slire og skaft har Betzy laget. - Vi skal samles en kveld i uka fortsatt, for dette har jeg lyst til å fortsette med.

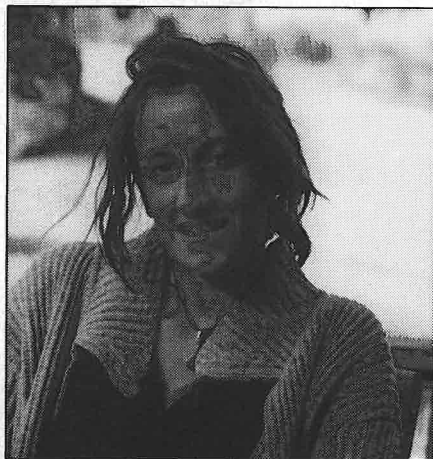
- Du er leder for hjertetrimmen fortsatt?

- Ja, det er en flott gjeng, og vi har det hyggelig sammen. Alle stiller opp og tar vare på hverandre. Vi har også temakvelder hvor jeg prøver å opplyse om hvordan kroppen vår virker. - Og så kunne jeg tenke meg å friske opp fransken, med et franskkurs, jeg vil tilbake til Frankrike.

Alltid mye engasjement, mye omsorg og omtanke. Mange eldre familiemedlemmer og pensjonister i nabolaget har fått føle Betzys gode interesse. - Jeg skulle gjerne vært i Heggen flere dager under jubileet, for det jeg fikk med meg var veldig bra. Jeg kunne ønske meg mer ressurser til kirken. Vi er mange enker som opplever den første tiden alene som så vanskelig at vi skulle ønske at kirken hadde en oppsøkende virksomhet, hvor noen kom innom og var der, en form for ettervern. Ellers har bøkene vært min trøst og min flukt mang en gang. Og hvis jeg skulle velge yrke på nytt hadde jeg valgt det samme, uten tvill. Jeg har fått lov til å jobbe med det som interesserer meg mest, og jeg håper fysisk aktivitet får en bredere plass i skolen. Mestring her gir grunnlag for å overføre erfaringen til andre situasjoner også. Et av mine fem (snart seks) barnebarn, hun er to år, har nettopp begynt i friluftsbarnehage på Kongsberg. Dette synes jeg lover godt for fremtiden.

Det var en gang en lærer ved NMU som fikk det fortrolige spørsmålet: - Du, hva heter egentlig hu' Tøia?

Tanker om tro

Pia Kaggestad

26 år

Modum

Pia Kaggestad er hjemme på sommer-opphold. De siste 3-4 årene har hun bodd i en landsby i Sør-Frankrike sammen med sin sønn Kristian, 2 år.

- Hva vil du si om tro?

- Tro er noe som kommer innenfra, noe som opparbeider seg over tid - og gjerne gjennom kriser og nederlag. Det danner seg en kjerne som en så får øye på og etterhvert blir kjent med. Dette er en del av meg - noe i meg som verdsetter og som gir meg mot og kraft til å leve og gjøre det jeg tror på. Disse krisene og nederlagene kan på en måte sammenliknes med de rispene frøhusene til opiumsvalmuen får. Da siver det ut noe av saften, noe av dens "innerste vesen" kommer til overflaten, og det er et ganske "potent" stoff! Taket i en personlig tro gir også mot og vilje til å ta konfrontasjoner, øker tilliten til at en kan tåle nærmøter med andre uten å miste seg selv.

- Hva vil du si om sammenhengen mellom tro og religion?

- Det er i alle fall ikke tolkningene av Bibelen eller Koranen som er det essensielle, selv om de nok er historisk og kulturelt interessante nok. Essensen, det alle mennesker blir dradd imot, er noe annet enn tolkningene. Menigheter og religioner kan virke begrensende, selv om de også kan gi trygghet og tilhørighet i en gruppe. Men disse gruppene tegner fiendebilder av hverandre; den lille djevelen, "styggene" på Heggen kirkes nordhjørne provoserende på meg. Den minner meg om den jeg har i meg - og som jeg frykter. Frykt er noe destruktive greier. Jeg tror den frykten for å bli "avkledd" som alltid er i oss har bidradd til religionenes opprettelse. Å stå naken alene uten den innpakningen religionen gir, gjør en redd. Men møtet med det ekte sannheten kan også være skremmende og vond. Om samfunnet hadde vært slik at det var greit og trygt, kunne vi alle fått det mye bedre i fellesskapet. Jeg drømte en gang om en flodbølge av leire som rev av klærne av oss alle. Så stod alle der -

like nakne, like verdige og kunne begynne på nytt. Jeg synes kirken spiller for mye på frykten. Kristendommen kunne vært slik at den hadde brakt menneskene nærmere seg selv, hverandre og naturen. Pia tror hun kunne vært en "god kristen" i dag om hun ikke hadde fått seg noen "avsmaker" fra det hun har møtt på av arroganse i kristne kretser.

- Tror du på bønn?

- Selvfølgelig ber jeg. Alle ber, tror jeg. Men det er så knyttet til en bestemt trosretning at en vil ikke si det av frykt for å bli satt i bås. Etter at jeg ble mor, har jeg tryglet Gud om hjelp til å ta de rette avgjørelsene i forhold til Kristian som jeg har ansvar for. Men kristen? Det blir for negativt ladet og begrensende for meg. Og alt som er begrensende for mennesker, protesterer jeg imot. Prester har noen ganger satt ord på det de tror jeg er og føler - og det er fryktelig irriterende. Det virker som de har behov for å tro de forstår meg, og det virker ikke som de forstår at jeg synes de prøver å fange meg og stenge meg inne.

- Du har vært på "misjonsmarken" i Kongo, og det du har fortalt meg derifra har gjort inntrykk på meg.

- Ingalill Johnsen som var misjonær der, inviterete meg. Jeg hadde et veldig negativt syn på misjon da, men var lei BI (Bedriftsøkonomisk Institutt) og var lysten på å oppleve noe nytt. Der opplevde jeg folk som var "innsausa" i angst for sine fetisjer - og jeg møtte de som var blitt gale - "fou" - av denne frykten fra deres religion. De katolske italienske gutta som flytta inn til dem for å bli hos dem til døden, gjorde et sterkt inntrykk på meg. Det har også Mor Theresa gjort. Hun kommer til å leve evig i mitt hjerte; hun koker nærmest over av kjærlighet, fråtser i den. Jeg er optimist. Jeg tror på noe godt i alle, noe som burde fått blomstret fritt - og som likevel på tross av alt vil blomstre, avslutter Pia Kaggestad.

Ragnhild

Fins det et liv etter jubileet?

- Jeg ønsker meg en kirke hvor alle kan føle seg hjemme. Men kirken er ikke for alle idag.

Uttalelsen kom fra Else Randi Andreassen, rektor ved Søndre Modum ungdomsskole og en av de seks deltakerne i paneldebatten i kulturhuset mandag 8. september.

Redaktør i Bygdeposten, Ingebjørg Nilsen, fulgte opp: - Jeg skulle ønske kirken kunne være åpen for flere. Ungdom blir lett glemt. De føler seg som fremmede overfor liturgien i gudstjenesten, og mange blir skremt fra å komme i kirken.

Debattemøtet var et ledd i jubileumsprogrammet til Hegge kirke. Temaet var "kirken iv år Tid", og det ble både samtidsanalyser og framtidssøker.

Sokneprest Jon Mamen understreket at kirken er til for menneskenes skyld, og at vi alle trenger å få velvet en himmel over våre hverdagsliv. Panelet bestod, foruten de tre ovennevnte, også av priorinne Anne Lise fra Lunden kloster i Oslo, Leif Gunner Engedal, leder av Sjelesorginstituttet på Modum Bad, og varaordfører Wermund Skyllingstad. Søster Anne Lise minnet om at i et samfunn hvor troen bare blir en hobby for mange, er noen kalt til å leve et mer kompromissløst, kontemplativt liv hvor troen engasjerer fullt ut. Leif Gunnar Engedal så kirken

Panelet under folkemøtet i Kulturhuset Foto: Bygdeposten

presset inn i flere dilemmaer: Mellom å være aktivt misjonerende og samtidig tradisjonell folkekirke, mellom det globale og det lokale, og mellom enfold og mangfold. Det er viktig med veien innover, men kirken må også kunne bli mer dristig og tydelig utad, kunne våge å gjøre flere feil. Han ønsket mer arbeid sammen med alle kristne i Modum på tvers av menighetsgrensene, han så gjerne mer eksperimenterende gudstjenesteformer, og han etterlyste et sterkere etisk engasjement. - Vi er vekkelsens oldebarn, sa Wermund Skyllingstad, og mente at vi burde innse at verden har løpt fra den tids tradisjoner. Han etterlyste en langt mer tydelig kirke når det gjelder brennbare saker i tiden.

Etter en første panelrunde fikk de innpå 50 fram møtte komme med meninger. Flere nevnte vår globale utfordring. Modum er i ferd med å få en vennskapskommune i Nicaragua. I

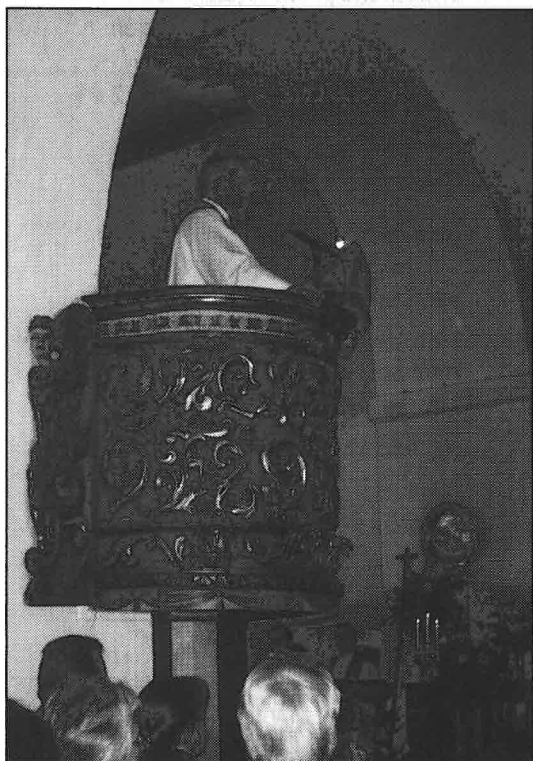
dette bildet bør kirken delta aktivt. Men også de nære forhold i Modum engasjerte. - Hvor kan jeg komme med alle mine spørsmål, var en etterlysning. Flere utradisjonelle gudstjenesteformer ble etterlyst, flere måter å komme folk i møte på. Forbrukersamfunnet skaper mye ensomhet. Ideene florerte. Til slutt ble de såpass mangfoldige og sprelske at soknepresten - nesten noe resignert - lurte på hvordan de skulle få gjennomført alt dette. Nå var han den eneste fra kirkestaben på møtet (hvor var de andre?), og kanskje derfor følte ansvaret ekstra tyngende. Men dette er noe vi alle har et ansvar for å få til. For Jon prest og staben handler det første og fremst om å la folk få slippe til og prøve noe nytt. Møtet var spennende. Vi trenger flere slike samtaler!

Små glimt fra jubileet

Bildene er fra Heggen-messa, som er komponert av Aage Norman Eilertsen, og jubileumsgudstjenesten med biskop Sigurd Osberg som sentral aktør.

Jan Marcussen, som var med i jubileumskomiteen, anslår at arrangementene samlet totalt mellom 2000 og 2500 mennesker.

Menighetsrådsvalget

Menighetsrådsvalget foregår umiddelbart etter gudstjenestene i kirkene. Sted og tid for valgene blir da:

For **Heggen menighetsråd**: Rud kapell søndag 12.oktober kl.1200-1230.

For Heggen menighetsråd: Heggen kirke søndag 19.oktober kl.1200-1300. For Heggen menighetsråd: Gulsrud kapell søndag 12.oktober kl.1900-1930.

For **Nykirke menighetsråd**: Åmot kirke, søndag 12.oktober kl.1200 til 1300 Dessuten Nykirke kirke, søndag 19.oktober kl.1200-1230.

For **Snarum menighetsråd**: Vestre Spone kapell søndag 12.oktober kl.1200-1230 Snarum kirke, søndag 19.oktober kl.1200-1230

Dessuten mulighet for forhåndstemmegiving for alle tre sokn på kirkekontoret i Vikersund for personer som er forhindret fra å kunne møte på valgtinget. Forhåndstemmegiving hver dag mandag til fredag fra kl.0800 til 1500 fra listene blir kunngjort i menighetsbladet til og med siste dag før første valgday i vedkommende sokn.

Her er **nominasjonslistene** fra menighetsrådenes valgkomiteer . Heggen menighetsråd har 10 medlemmer og 5 varamedlemmer som skal velges Nykirke menighetsråd har 8 medlemmer og 5 varamedlemmer som skal velges . Snarum menighetsråd har 6 medlemmer og 5 varamedlemmer som skal velges .

Stedsangivelsen for nominerte personer refererer til valgkretser

Valg av menighetsråd i **Heggen sokn**

1.Ole Gunnar Andreassen,49 år, Geithus 2.Aslaug Jahren,66 år ,Vikersund 3.Julianne Andersen,55 år,Vikersund 4.Edel Weum,54 år,Drolsum 5.Siri Askerud,44 år,Øst-Modum 6.Ole Martin Kristiansen,41 år ,Geithus 7. Ragnhild Idsø,48 år,Vikersund 8. Kirsten

Bruk stemmeretten den 12. og 19. oktober!

Denne appellen kommer fra leder i menighetsrådet på Snarum, Ingebjørg Hovde.

- Dessverre har det vist seg at bare omtrent 3% av befolkningen deltar i valget. La oss derfor gå sammen om å øke denne prosentdelen betraktelig. Med stor deltagelse viser vi at vi bryr oss om kirken vår. Da får vi en mer aktiv og levende menighet til beste for alle moinger.

- Valget foregår umiddelbart etter gudstjenestene i kirkene og noen av kapellene. Skulle ikke noen av disse dagene passe, er det mulighet for å avgi forhåndsstemme på kirkekontoret i

Vikersund. En kan også stryke og kumulere navn på listen (føre opp navnet en gang til) slik som ved kommune - og fylkestingsvalg.

JohnA

Sønsteby,49 år,Geithus 9. Alf Bjarne Thoresen ,52 år,Vikersund 10. Betzy Tøien,67 år,Geithus 11. Jon Grøterud ,50 år,Drolsum 12. Elena Eika,49 år,Vikersund 13. Hans Vego,39 år,Vikersund 14. Ragnhild Fidjestøl,38 år ,Vikersund 15. Åste Ormåsen,54 år,Vikersund 16. Elise Wiger ,62 år,Vikersund 17. Bodhild Rødland,47 år ,Vikersund 18. Torill Korsvik,50 år,Vikersund 19. Anne Karine Torgersen,44 år,Øst-Modum

Valg av menighetsråd i **Nykirke sokn**

1.Rita Bjørnstad,45 år,Buskerud 2.Kari Johansen,54 år,Simostranda 3.Jan Olav Markussen,28 år,Strand 4.Gro Skjærstad Eilertsen,75 år,Enger 5.Odd Øverby Hovde,52 år,Buskerud 6.Arne Høibakk,46 år,Buskerud 7.Lars Ole Gjermundbo,34 år, Enger 8.Bente Bergheim,31 år,Buskerud 9.Solfrid Leite,53 år,Enger 10. Stine Buxrud,28 år,Enger 11. Ann Helen Eilertsen ,41 år,Enger 12. Anna Fredriksen,49 år,Enger 13. Erling Christian Nettet, 18 år,Enger

Valg av menighetsråd i **Snarum sokn**

1.Gerd Marit Ingvaldstad,53 år,Lofthus 2.Asle Aspeli,43 år,Bøen

3.Britt Tuft,48 år,Hole 4.Inger Marie Hæhre,43 år,Hole 5.Ruth Aasmundrud,51 år ,Hole 6.Gerd Astrid Sørlie,64 år,Hole 7. Aud Jorunn Finnerud,40 år Lofthus 8.Laila Anne -Lise Hansen,62 år,Bøen 9.Roar Bottolfs,48 år,Hovde 10.Trond Sønsteby Berger,48 år,Hovde 11.Aina Kristin Svendsby,37 år,Svendsby 12.Tordis Thorrud,47 år,Lofthus 13.Reidun Korsbøen Breivik,44 år,Nordre Snarum 14.Kariann Østheim Engen,22 år,Hovde

Hvordan stemmer du?

Stemmesedler ligger utlagt i valglokalet. Du blir krysset av i manntallet og du får utlevert en konvolutt, som du usett skal legge stemmeseddelen ned i etter at du har foretatt evt. endringer. Du kan 1. stryke navn, 2. tilføye navn (angi tydelig hvor på listen navnet skal stå), 3. endre rekkefølgen på navn, 4. kumulere navn (føre opp navn som står på listen en gang til).

Stemmerett

Alle som er medlemmer av Den norske kirke som bor i soknet og som innen utgangen av 1997 vil ha fylt 18 år.

Soloppgangar

Men alle dine soloppgangar
er likevel sannferdige
om nattermørket er aldri så iherdig
i sitt evige undergravingsarbeid
drypper giffløgner i ditt øyra
knuser den eine spegelen etter den andre
så du kan få trollsplinten i auga

Soloppgangane
let seg ikkje lagre
mellom to stiver permar
og er likevel umistelege:
log på log av lys
som ei corona om ditt hjarta

Åse Marie Nesse

Mukula-messe i Åmot kirke

19.oktober

kl. 1800

Dette blir en familiedag. Vi møtes
kl. 1500 og sammen forbereder vi
messen hvor alle får hver sin
oppgave. Før messen spiser vi
sammen. Se ellers annonse i
lokalpressen.

Hva er et godt dikt ?

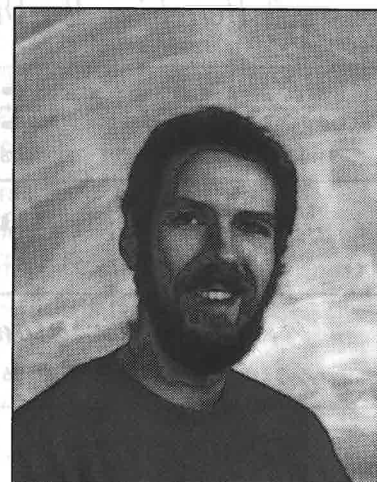
Det kan i hverfall være en liten
reise til større (selv-) innsikt, sette
nye tanker og følelser i sving. Vi
kan ikke alltid forklare hvorfor,
men det gode diktet er det som
rører ved oss og gjør noe med
oss.

Som ung lærerstudent møtte jeg
første gang lyrikken til Åse
Marie Nesse fra Jæren. I snart
20 år som er går siden den
gang, har jeg stadig på nytt
opplevd hvordan hennes dikt
har gitt og gir meg noe. Her
finnes mye livsvisdom, men
også et stort åpent rom for
undring. Som livet selv, rommer
disse diktene så mangt:
Nærhet, røtter, oppbrudd, hu-
mor, savn, sykdom og
prøvelser, men framfor alt
bæres de av pågangsmot, opti-
misme og tross. For meg har de
blitt livsbekreftende og livsbe-
jaende. Slik som det lille diktet
"Soloppgangar" - 13 små linjer
om lys og mørke, Det skal få

Diktspalten

tale for seg selv, men - likevel
bare dette: Hva velger vi å
ta vare på - de bitre eller de
gode stundene ? Fortaper vi
oss i mørket, eller aner vi et
gry?

Forøvrig anbefales en oppd-
agerferd i Åse Marie Nesses
mangslugne forfatterskap.

Halvor Gjæystdal,
Geithus.

 Steinbru, postboks 29, N-3340 Åmot	v/Knut Bakken · Tlf. 32 78 88 08 · Mob. 90 18 65 29 VIKERSUND VARMESERVICE	 Tømrermester 3360 Geithus - Tlf. 32 78 04 75 Mob. 91 17 67 50 - 94 19 72 95
 Strandgata, 3340 Åmot · Tlf 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47	 BYGGMESTER OLE HÅVARD OLSEN Linneavn. 1, 3360 Geithus · Tlf. 32 78 08 88 · Mob. 94 13 41 78 - 94 84 32 94	 3340 Åmot · 32 78 55 11
 3340 ÅMOT · TELEFON 32 78 04 77	 3370 Vikersund Telefon 32 78 71 77 JERNVARER - MALING - TAPET - BELEGG	 W&B Ford Selg og Service KJØP TRYGT I ÅMOT Bilverksted · Bensinstasjon · Bilutleie Biloppretting · Bilakkøring · Storkiosk Tlf: 32 78 48 44 3340 Åmot · MODUM Døgnvakt: 94 21 43 15
 3340 ÅMOT TLF. 32 78 42 41	 Geithus Texacostasjon 3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30 Velkommen til skånsom bilvask uten børster. 	

PETTER BRASTAD GULLSMED · URMAKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62	<i>Se det med Blomster</i> Vikersund Blomster 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20	Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07
Randi's Systue Alt i søm! - Montering av Modum-drakten! 3340 Åmot - Tlf/fax: 32 78 64 03	Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55 Spesialinnredninger	Inn- og utvendig maling Tapet og gulvbelegg Farvehandel Jofag Malerfirma AS Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 51 11 Mob. 94 41 34 76 · Fax 32 78 55 60
STATOIL STATOILSERVICE SYSLÉ Kortautomat · Gass · Dagligvarer · Lene's Grill Gatekjøkken v/RV. 280 på Sysle - Tlf: 32 78 38 27	Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 78 48 55 Spesialinnredninger	WILHELMINES (TIDL. ASTRID LIENG) WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF 32 78 70 23
Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01		MONETT 3370 Vikersund - Tlf. 03 - 78 76 85 Ung og voksen dame
DROPP Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02	Brødr. Løver Servicegruppen	Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat. Kongsfoss Pensjonat Tlf. 32 78 43 46
SACHIE MØBEL AS 3340 Åmot · Telf. 32 78 40 11 · Fax 32 78 53 44	Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90	T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND - Tlf. 32 78 81 81
Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99		FORBRUKEREN i Vikersund SPAR
Unni's Hårsalong 3340 Åmot · Tlf: 32 78 42 96	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	TERJE TANDBERG TRANSPORT ADR. 3360 GEITHUS — TLF. 32 78 00 00 — MOB. 94 11 29 40
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00	Buskerud Begravelsesbureau a/s Tlf. 32 78 74 20 · HELE DØGNET	Modum Naturmedisinske Senter Tlf: 32 78 47 00
Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund	VIKERSUND REGNSKAPSSENTRAL AS AUTORISERT REGNSKAPSFØRERSELSKAP Postboks 119, 3371 Vikersund N-A-R-F	Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43	Senter-Bbygg Entreprenør AS 3340 Åmot Telefon 32 78 47 88 Telefax 32 78 53 30	Toves Parfymeri og Bijouteri Vikersund
J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot	Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06	DT·BB Tlf.: 32 78 76 99 Drummers Utvandre · Bakstada Klub
Modum, Sigdal og Krødsherad Begravelsesbyrå Gavetrollet, Vikersund Jernbanestasjon · Tlf: 32 78 87 20	JOHNSON METALL AS inngår i Hexagonkonsernet Postboks 54, N-3340 Åmot	BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf: 32 78 41 09
MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund	WESTAD A UNIT OF CRANE	SAGA AS Byggespesialisten ved KORKETREKKEREN TRELAST OG BYGGEVARER TLF. 32 78 41 80 · FAX 32 78 46 95
Byggmester A. J. Finsrud & Sønner AS 3370 Vikersund Tlf: 32 78 86 40	INTEROPTIK Optiker Weggensen 3370 Vikersund Tlf. 32 78 88 99	Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND - TLF.: 78 72 70
Modum Landbruksverksted Sandaker, 3370 Vikersund Tlf: 32 78 48 10 · 94 21 76 52	FROYSHOV bok og papir as 3370 Vikersund - Tlf.: 32 78 88 50 - Fax: 32 78 88 90 En avdeling av Lauritzen Bokhandel as, Drammen	SPAR Forbruker'n i Åmot a.s
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse	GJENSIDIGE forsikring	Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77
Moderne 33-rørs solarium - 10 min. kr. 10,- Geithus Fysikalske Institutt Tlf: 32 78 10 15	NYGÅRD SPORT	elite foto Åmotsenteret Vikersund Tlf.: 32 78 56 53 Tlf.: 32 78 80 55 Åpningsstider: Åmot - 9-19 (15) Vikersund - 9-16.30 (14)

Søndag er kirkedag

9/11 - 25.s.e.pinsse

Joh 5,24-29

Vikersund - Isene

Gulsrud - Sund

Åmot - Midtbø

Olavskirken - Børresen

16/11 - 26.s.e.pinsse

Luk 17,20-30

Nykirke - kirkejubileum

Snarum kl 19 - Sund

Olavskirken - Dahl

23/11 - Siste søndag i

kirkeåret Matt 25,31-46

Heggen - Mamen og Eika

Åmot - Isene

Olavskirken kl 18 - hele

menigheten synger

30/11 - 1.s.i advent Luk

4,16-22a

Heggen - Isene

Nykirke - Mamen

Snarum - Sund

Olavskirken - Bjønnes

7/12 - 2.s.i advent Luk

12,35-40

Vikersund - Børresen Rud - Isene

Vaaraan - Sund Åmot - Midtbø

Olavskirken - Mamen

14/12 - 3.s.i advent

Heggen - Mamen og Eika

Vestre Spone - Løvik

Snarum kl 19 - Sund

21/12 - 4.s.i advent Joh

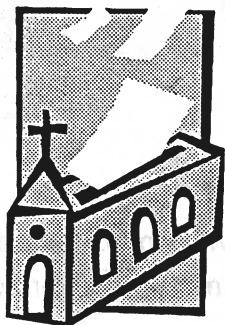
3,26-30

Vikersund - Løvik Eikvang,

Simostranda - Isene og Dahl

Olavskirken - Thelle

Gudstjenesten begynner kl 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Ved gudstjenestene i Åmot kirke og Vikersund menighetscenter er det til vanlig eget tilbud for barna under gudstjenesten. Se også annonser i lokalavisene.

Valg '97

Gi kirken et godt råd!

Nå i høst er det valg på nye menighetsråd for årene 1998-2001. Bruk stemmeretten din ved menighetsrådsvalget!

Hvis du bor i soknet, har fylt 18 år og er medlem av Den norske kirke, kan du stemme.

Valgdagene er 12.-19. oktober 1997

Slekters gang

Døpte

Heggen:

23/8 Victoria Rånes Hovland

24/8 Sebastian Hovd

Malin Eline Engen

31/8 Oliver Bottolfs

Susann Arnesen Hilsen

Mari Halvorsen

7/9 Maria Madeleine Sønåsen

21/9 Jonas Vangen Bjølgerud

Nykirke:

17/08 Jon Anders Vollan

24/08 Truls Nilsen Skinnes (Åmot)

Vigde

Heggen:

9/8 Trond Erik Mørk og Kristin

Gundhus (Betlehem Geithus)

16/8 Øystein Karlsen og Lena

Johanna Grønbeck (Gulsrud

kapell)

23/8 Terje Lian og Turi

Johannessen

6/9 Arild Augen Moe og Heidi

Magnussen

13/9 Terje Grønlund og Lise

Fjeldheim (Rud kapell)

Nykirke:

16/08 Bjørnar Johannessen og

Gry Endresen

Ole-Christian Mikkelsen og Trine

Solheim

23/08 John-Erling Johansen og

Jane Wernersen (Åmot)

30/08 Geir Helge Lia og Siv

Torgersen

Roberto Critelli og Mette

Kristoffersen

01/09 Odd Hansen og Karina

Halvorsen

Døde

Heggen:

29/7 Edith Olsen

8/8 Willy Danielsen

15/8 Asbjørn Andersen

21/8 Nils O. Spone

29/8 Olav Reiersøl

2/9 Åse Kind

Snarum:

14/8 Arnlaug Bekkestad

27/8 Trina Kleven

Nykirke:

15/08 Hans S. Øverby (Åmot)

29/08 Anna Louise Disen (Åmot)

09/09 Elin Synøve Jensen (Åmot)

16/09 Eirin Donstad (Åmot)

Å leve i kirkeåret

Utfordringer fra søndagens tekster, salmer og bønner

Menighetsbladet ønsker å gi en hjelp til hvordan vi kan forberede oss til gudstjenestene. Tradisjonelt har hver søndag sitt spesielle preg eller tema ut i fra prekenteeksten.

Per Arne Dahl har tatt utgangspunkt i dette når han har skrevet disse små anslagene til åtte søndager fra 31. august. Hver søndag har sin utfordring og sin bønn.

Motto: Lese, bede, handle

26. oktober- Bots og Bededag Klag 3,39-41

Nå har høsten fått godt tak rundt oss. Vi befinner oss i overgangen mellom lys og mørke, høst og vinter. Og det er to spesielle søndager etter hverandre med hvert sitt særpreg. Først Bots og Bededag, deretter Allehelgensdag. Bots og bededag er en alvorlig dag i vårt kirkeår. Tekster, salmer og bønner maner til ettertanke og omvendelse. Kollektbønnen blir gjerne bedt som inngangsbønn og alle ledd i gudstjenesten som uttrykker glede og lovprisning er sløyfet. Hvorfor dette ensidige alvor? Er det ikke nok gravalvor og bedrøvelighet i verden? Den store hemmeligheten ved vårt kirkeår er at vi holdes fast i sannheter vi trenger å konsentrere oss om. Sentralt i denne gudstjenesten står derfor litaniet på nr.951 i salmeboken. I denne bønnesalmen ber vi Jesus forbarme seg over oss, og vi undrer oss: Vår Gud, hvorfor har du ikke forlatt oss?

Utfordring: Den som ser sine synder i øynene får møte Guds nådige blikk. Den som legger sine svik på bordet opplever en Gud som ikke svikter. Våre synder blir ikke borte om vi slutter å tenke på dem, men Guds tilgivelse blir borte.

Bønn: Den gamle klokkebønnen har en viktig formulering som vi også gjenfinner i dagens prekenteekst fra Klagesangene i Det Gamle Testamentet: "Lær meg å sørge over mine synder så jeg kan få visdom i hjertet".

2.november-Allehelgensdag Matt 5,1-12

Allehelgensdag er en dag med et dobbelt sikte. Utgangspunktet var kirkens ønske om å hedre helgenene. En ønsket å hylle de kvinner og menn som hadde gått foran og vært forbilder i tro, håp og

kjærlighet. Alle helgeners dag ble senere etterfulgt av alle sjelers dag. Og dermed utvidet kirken markeringen til å gjelde alle de døde som har gått foran. I vår kirke har vi forsøkt å ta vare på begge tradisjoner. Tekstene har et særlig fokus på de som ved sitt liv har pekt på Kristus, mens salmer, bønner og ytre markeringer utvider horisonten. Derfor er det blitt mer og mer vanlig at mennesker tenner lys på gravene og minnes sine kjære som er gått bort. Det er ofte konserter og minnestunder i våre kirker og krematorier, og dagen er i ferd med å bli en av de mest profilerte dagene i vårt kirkeår.

Utfordring: Våger vi å stanse opp og tenke på de som er gått foran. Er vi villige til å gi oppmerksomhet til de som er døde? Dagen hjelper oss til å lære at den som nevner de dodes navn kan også høste frukter av deres liv.

Bønn: "Gi oss din Ånd og kraft, så vi følger følger etter dem som har stridt den gode strid, fullført løpet og bevart troen".

9.november-25.s.etter pinse Joh 5,24-29

Denne søndagen vil ikke gi slipp på oppstandelsens evangelium fra Allehelgensdagen. Tekster, bønner og salmer handler derfor om de dodes oppstandelse. I vår kirkes trosbekjennelse fastholder vi troen på legemets oppstandelse. Kristentroen er ikke spekulasjoner om fremtiden, men visshet om noe som Gud selv garanterer - en kontinuitet i historien som også inkluderer troen på legemets oppstandelse.

Utfordring: Våger vi tro på legemets oppstandelse? Hva kan det bety for vårt håp og vår fremtid? **Bønn:** Evige, barmhjertige Gud, vekk oss opp til et nytt liv i dag og til evig liv den dag du reiser alle opp av graven.

16.november- 26.s. etter pinse Luk17,20-30

Etter to søndager med feiring av Kristi oppstandelse og forventning om vår egen oppstandelse nærmer vi oss nå avslutningen på kirkeåret hvor vi møter et hellig alvor og utfordres til beredskap. Når Jesus kommer igjen gjelder det å være forberedt på hans nærvær. En viktig salme for dagen er Eyvind Skeies: "En dag skal Herrens skaperdrømmer møte den jord som slektens ondskap har lagt øde".

Utfordring: Er vi ajour i forhold til Gud, medmennesker og oss selv? Har vi gjort opp og forsonet oss med noen eller noe vi har vært i strid med?

Bønn: Hellige Gud, hjelp oss å leve som dine barn og være beredt til å møte din Sønn Jesus Kristus den dagen han kommer igjen.

23.november- Domssøndag Matt 25,31-46

Siste søndag i kirkeåret har altså fått det dystre navnet Domssøndag. Mens det de fleste søndager lyder: Husk at troen er allene, lyder det denne søndagen: Troen er aldri allene! Vårt liv må leves under evighetens synsvinkel. Det som skjer i oss mennesker og mellom oss mennesker her og nå skal prøves i et lengere perspektiv.

Utfordring: Sannheten er som regel der hvor ulike sannheter får møtes. Det er sant at vi skal få glede oss og hvile i evangeliet om at Gud har gjort alt som er nødvendig for vår frelse. Samtidig er det sant at vi aldri må la denne hvilen bli en anledning for vår egenrådige natur. Derfor stiger det frem en bønn fra denne dagen om å bevares som levende og våkne.

Bønn: Herre, ta ikke uroen fra meg, men ta mitt vanvidd bort!